

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De corporis pulchritudine & elegantia. cap. lxxiiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

- Pro. 29. Qui furi impertit, odit animam suam. E
 Zach. 5. Dixit Dominus ad me: Quid tu vides? Et dixi: Video falcem volantem. Longitudo eius viginti cubitorum, & latitudo eius decem cubitorum. Et dixit ad me: Hæc est maledictio, quæ egreditur super faciem furis, & delet domum ipsius, & conficiet ipsum: & omnis fur usque ad mortem punietur.
 Eccli. 36. Quis fidem habebit expedito latroni exilienti de ciuitate in ciuitatem?
 Ephes. 4. Qui furabatur, iam non furetur: magis autem laboret, operans manibus suis bonum, vt habeat unde tribuat necessitatem habenti.
 Basil. Graues & acerbæ noctes sunt in sceleribus pernoctantium. Nam & metus ne deprehendantur, & libidinis æstus, omnem ab ipsis quietem propellit. G

De pecoribus, & eorum cura. CAP. LXXII.

- Leuit. 17. **A**NIMA carnis in sanguine ipsius est.
 Pro. 12. Iustus miseratur animas iumentorum suorum.
 Eccli. 7. Pecora tibi sunt? Attende illis: & si sunt vtilia, perseuerent apud te.

De iactatione & elatione: & quod nulla in re huius vitæ gloriari atque extolli oporteat. CAP. LXXIII. H

1. Reg. 2. **N**OLITE multiplicare loqui sublimia gloriantes.
 Hier. 9. Non gloriatur sapiens in sapientia sua.
 Iob. 11. Ne dixeris, Mundus sum operibus, & irreprehensibilis in conspectu eius.
 Eccli. 32. Noli extolli in sapientia tua.
 Pro. 27. Ne gloriaris in crastinum, ignorans quid superuentura pariat dies.
 Eccli. 11. In vestitu ne glories vnquam, nec in die honoris tui extollaris. Ne dicas, In multitudine munerum meorum respiciet Deus, & offerente me Deo Altissimo munera mea suscipiet. I
 2. Cor. 10. Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est: sed quem Deus commendat.
 Iac. 1. Gloriatur frater humilis in exaltatione sua: diues autem in humilitate sua.

Magno quidem animo sum in Deo: at meipsum tamen metior: ne in gloriacione peream. Nam & Adamum quondam generis nostri authorem hostis, cum ipsum adduxisset, ve diuinam æqualitatem sibi animi errore fingeret, è paradiso expulit, atque usque ad inferni fundum deturbauit.

De corporis pulchritudine & elegantia. CAP. LXXIIII. K

1. Reg. 16. **D**AVID autem erat pulcher aspectu, & decora facie.
 2. Reg. 14. Porro sicut Absalon vir non erat pulcher in Israël, & decorus nimis: à vestigio pedis usque ad verticem non erat in eo vlla macula.
 Pro. 1. Circulus aureus in naribus suis, mulier pulchra & fatua.
 Eccli. 11. Non laudes virum in specie sua. Lucerna splendens super candelabrum sanctum species faciei super ætatem stabilem. Species mulieris exhilarat faciem viri sui.
 Basil. Qui hodie corpore virenti est, ac luxu obesus, atque ob ætatis vigorem affusam coloris elegantiam habet, nitidaque cute est, ac firmis viribus, idem crastino die miserandus est, nisi-

*Animum vel temporis longinquitate confectus, vel morbo exhaustus.
Si hac parte, quæ in aspectum cadit, deformis es, fac ea pulcher sis, quæ ab oculorum
sensu remota est: non secus videlicet ac rosa in folliculo suo florida est.*

De his qui se insolenter iactant. CAP. LXXV.

MELIOR est pauper & sufficiens sibi, quàm gloriosus & indigens pa- ^{Pro. 12.}
ne. Sunt qui diuitias suas iactent, cum nihil habeant. Ne sis pau-
per ex ære alieno comestationi vacans, cum nihil in crumena tibi sit.
Alioqui enim infidiator eris vitæ tuæ.

B Ob diuitias insolenter se efferre, aut generis splendore gloriari, aut alijs rebus, quibus ^{Basil.}
humani honores cumulantur, hæc inquam omnia humana vitæ atque gloriæ eversio ac
probrum sunt.

C Quenam hæc venustas & gratia est, si simiam habeas sub humana forma sedam &
obscenam, quæ collum aureis funibus undique cinctum gerat? Neque enim huiusmodi or-
namentum ridiculam ac stolidam figuram immutauit. Quenam rursus asino gratia est,
multa auri pondera gestare? ^{Asinus} qui ppe, quamlibet auro onustus, nil nisi rudere nouit.
Quin ne gratia quidem atque emolumenti hinc redit, quòd quispiam enses plumbeos argen-
teis vaginis includat: quippe qui nullam in bellis utilitatem afferant. Huiusmodi nimirum
est homo, cum externis rebus effertur, & gloriatur.

Quòd cum superioribus contendendum non sit. CAP. LXXVI.

MPIVS, qui non veretur personam honore dignam, nec his ^{Iob. 35.}
honorem habere nouit.
Ne litiges cum homine potente: ne fortè incidas in manus ^{Ecli. 8.}
illius. Ponderus super se tollet, qui fortiori se comunicat. Et ^{13.}
ditiori te ne socius, fueris. Quid communicabit cacabus ad
ollam? Quando enim se colliserint, cõfringentur. Magna- ^{4.}
to humilia caput tuum. In medio magnatorum ne te ius exa-

Dques. Qui in altum mittit lapidem, super caput eius cadet. ^{27.}
Durum est tibi contra stimulum calcitrare. ^{Act. 9.}

*Præclare semper res se habet, cum deteriores à melioribus gubernantur. ^{Basil.}
Vtilissimum est præstantioribus subijci. ^{Philonis.}
Nemo vsque adeo insanit, ut, cum seruus sit, hero aduersetur.
Iudices noli iudicare, qui medicina opus habes. Quanquam enim alius alio sublimior ^{NaX. O-}
aut inferior est: omnes tamen magnitudine te antecedunt. ^{rat de}
^{Baptism.}*

*De iudicio & iustitia Dei: & quòd suam cuique tribuat, nec personas
accipiat. CAP. LXXVII.*

DOMINVS Deus vester, ipse est Deus Deorum, & dominus domi- ^{Deut. 10.}
nantium, Deus magnus & potens, & terribilis, qui personam non ac-
cipit, nec munera. Dei perfecta sunt opera, & omnes viæ eius iudi- ^{32.}
cia. Deus fidelis, & absque vlla iniquitate. Arripiet iudicium ma-
nus mea: & vltionem hostibus meis retribuam.

Super aduersarios suos in cælis tonabit ipse iudicabit fines terræ. ^{1. Reg. 22.}
Num Dominus iniuriam faciet iudicans? aut qui omnia fecit, turbabit ius? ^{Iob. 5.}
Qui apprehendit sapientes in astutia eorum: & consilium prauorum dissipat.
Sedisti super thronum qui iudicas iustitiam. Iustus Dominus, & iustitias di- ^{Pf. 9. 10.}